

Quo vadis keresztyén Európa? Misszió? Legyünk erősek?

A misszióra talán soha nem volt még ekkora szükségünk mint jelenünkben, mert a háborúban, üldözések és bántalmazások idején az ember mindig menedéket talált Istennél. Példaértékű az Önök munkája, amelyre nagy szükség van. Beteg világban, beteg társadalomban élünk, ahol a lelkeket kell menteni és gyógyítani, mert fellazult a hit világa egész Európában.

Az eddigi kutatások igazolják, hogy a lelkekben legnagyobb pusztítást a kommunista ideológia terjeszkedése okozta. Ezért nagyon fontos, hogy az ateista rendszer bűneit, praktikáit széleskörűen és mélyrehatóan tovább kutassuk, feltárjuk és nyilvánosságra hozzuk.

A rendszerváltoztatás óta a kommunista rendszer megmaradt iratanyagát kutatom. Rengeteg dokumentumot tanulmányoztam, feldolgoztam, vannak amikre halványan, vagy már alig emlékszem. Egy bizonyos mondat, amelyet az MSZMP Politikai Bizottság irataiban még a kilencvenes évek elején olvastam, mélyen elgondolkodtatott és egyben meghatározója lett a további munkámnak. Ebben a terv-dokumentációban hosszas elemzés után megállapították, hogy

„a vallás elhalása hosszú folyamat lesz, amely nem fejeződik be a szocializmus teljes felépítésével.”

A továbbiakban folytatták, hogy milyen intézkedéseket kell hozni, miképpen lehet elérni, hogy az egyházakat a saját szolgálatukba állítsák és a keresztyénséget meggyengítsék, átformálják, megszüntessék.

Kutatásaimban folyamatosan figyelemmel kísérem az egyházaktól való eltávolodások okát, valamint azt a folyamatot, amelyek az egyházak sorvadását, a keresztyénség gyengülését okozták, okozzák.

Előadásomban szeretnék rámutatni a világ vallások alakulására, a globalizáció és a szekularizáció hatásaira, a posztmodern kor változásaira és végül a múlt feltárás folyamatára.

*

Jelenleg a föld népességének majdnem egyharmada keresztyén. A demográfiai robbanás hatására a népesség jelentősen növekszik, már jóval meghaladja a 6 milliárdot, hamarosan a 7 milliárdot is elérjük. A XXI. század elején mintegy 5000 vallási közösséget, egyházat és szektát tartanak nyilván.

A hívők 90%-át a világban ez a kilenc vallási közösség tömöríti.¹

Keresztények	2,0	milliárd
Ebből: Római katolikusok	1,2	milliárd
Egyéb keresztények	800	millió
Islám	1,3	milliárd
Hinduizmus	900	millió
Buddhizmus	360	millió
Hagyományos kínai vallás	225	millió
Afrikai és más törzsi vallások	250	millió
Shikkeek	23	millió
Judaizmus	14	millió
Bahai	6	millió

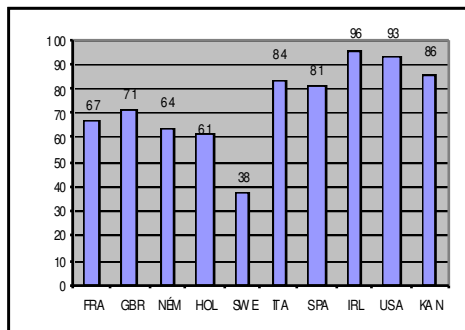
¹ Simai Mihály, Magyar Tudomány, (2006/6, p.715)

Az iszlám vallás növekedési üteme a világban magasabb mint a keresztényeké, mert ahol az államvallás meghatározója a törvényalkotásnak, ott a vallás nem tud összezsugorodni. Amíg az 1,3 milliárd iszlámvallásúak többnyire elkötelezett személyek, addig a 2 milliárd keresztény között, nagy a széthúzás.

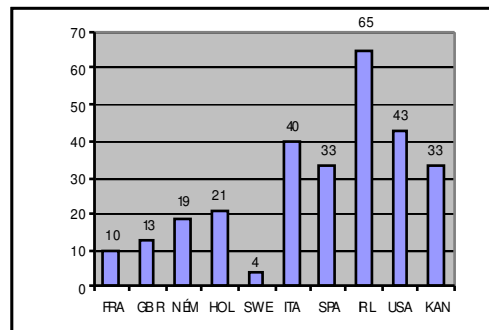
A globalizáció hatására nagyarányú nemzetközi migráció kezdődött, ami negatív hatást gyakorol egész Európában a keresztyén egyházakra. Egyre nyitottabb társadalmi formákat eredményez, amely a hagyományok és tradíciók elsorvadását okozza. Folyamatosan csökkenő tendenciát mutat a rendszeresen templomba járók aránya. Egyre növekszik azoknak a száma, akik úgy gondolják, hogy ők a „maguk módján vallásosak”, de nem mindenben úgy cselekszenek ahogyan azt egyházuk elvárna tőlük. Nyugat-Európában is jelentősen megnövekedett azoknak a száma, akik elfogadják Istent, de az egyházat nem!

A kilencvenes években közzétett kutatási eredmény, jelentős különbséget tárt fel a hívők és a templomba járók számának alakulása között, amely már akkor jelzésértékű volt.

Hisz Istenben (%)

Hetente templomba jár (%)

(Forrás: A. Giddens: Szociológia Osiris Kiadó, Bp. 1994.)

A szekularizációs folyamat, azóta tovább növekedett. Az unió egyre bővülő tagállamai által, az erős pilléreken nyugvó keresztyén Európa folyamatosan átalakul. Az alacsony születési ráta meghatározója lett az EU tagállamok népesség csökkenésének, ugyanakkor a nem keresztyén vallású bevándorlók között a születési arányszám magasabb.

Az alkotmány megalkotásának folyamatában még a keresztény szó használatától is félték. Nem lehet csodálkozni, ha azt tapasztaljuk, hogy az európai keresztyénség egyre sorvad, és egyre gyengül. A mecsetek sokasága állami támogatással épülhet, ugyanakkor a keresztény templomokat eladják, szórakozóhelyekké alakítják.

A szocialista országokban az egyházak visszanyerték szabadságukat, amely mégsem eredményezte azt a hitbeli elmélyülést, amit vártunk. De mi történt Európában Magyarországgal, egyházainkkal?

A huszadik század nemzetünknek a könnyet és a gyászt hozta, amely szintén negatív hatást gyakorolt Európa keresztyénségére.

Első világháború, proletárdiktatúra, Trianon! Elvesztettük területünk 2/3-át, melynek következtében katonailag a védtelenség állapotába kerültünk.

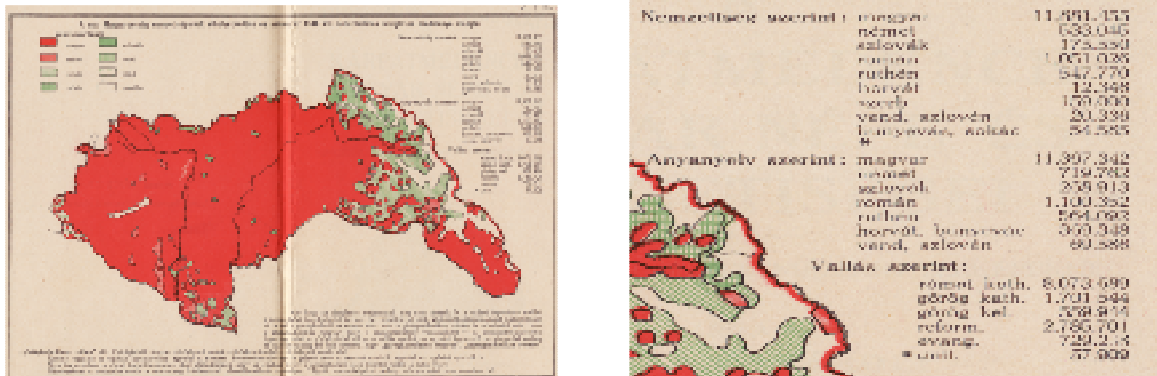
Elvesztettük:

terület	71,4 %
Vastermelés	83,1 %
Kőszéntermelés	27,0 %
Gyárak	55,7 %
Ipari termelés	88,0 %
Vas-fémipar	49,5 %

Az országunk feldarabolása után, a honfitársaink egy része egyik-napról a másikra idegen országok lakói lettek.

Feltehetjük a kérdést, hogy mi maradt nemzetünknek Trianon után? Sok mindent elvesztettünk, de megmaradt keresztyénségünk, amitől a szovjet megszállás után, a kommunista diktatúra akart megfosztani bennünket. Az 1941. évi népszámláláskor még a református vallásúak száma megközelítette a három milliót.

A második bécsi döntés után, 1941. évi népszámláláskor, még 2.785.701 volt a református vallásúak száma.

Az emigrációba kényszerült honfitársaink, szétszóródtak a világban, máshol keresve a szabadságot. Nem gondolhatták, hogy bárhova mennek, mindenhol a kommunisták által kiépített titkosszolgálatok hálójába kerülnek.

A második világháború után nagy intenzitással elkezdődött a keresztyén egyházak és a hagyományok elpusztítása. Különböző programokat dolgoztak ki az ifjúság átnevelésére, melyet párthatározatokban fogalmaztak meg célkitűzésekkel együtt.

Az MSZMP Központi Bizottsága határozataiban nyomon követhetők, hogy az újonnan kinevezett püspökök külön megbízást kaptak politikai feladatok megvalósítására, melyeket végre is hajtottak! Ezzel az egyházakat folyamatosan gyöngítették, az ateizmust pedig elősegítették. Nem véletlen, hogy az egykori szocialista országok közül Magyarország az NDK után a legvallástalanabb ország lett.

A rendszerváltoztatás után ugrásszerűen megnőtt az Istenkeresők száma, amit a KSH adatai igazolnak. Vallási kérdéssel, hosszú évek után először a 2001-es népszámlálás foglalkozott. Meglepő eredmény született, mert majdnem 7,5 millióan vallották magukat keresztyén egyházakhoz tartozóknak, ebből reformátusok több mint egy millió hatszáz ezren voltak.

2001. évi népszámlálás eredménye

Lakónépesség összesen	Egyházhoz felekezethez tartozó	Római katolikus	Görög katolikus	Református	Evangélikus	Izraelita	egyéb
10 198 315	7 610 613	5 289 521	268 935	1 622 796	304 705	9 468	115 188

A történelmi egyházaknál a rövid ideig tartó fellendülés után az ismételt sorvadást tapasztalhatjuk, amely több okra vezethető vissza.

A rendszerváltoztatást követően az egyházakra vonatkozó jogszabályok megváltoztak. Visszakapva a szabadságot, a történelmi egyházakat is kötelezték a bíróság általi bejegyzésre. A jogrendszer nem tett különbséget a valódi egyházak és más vallási közösségek között.

Száz fővel már egyházat lehet alapítani, melynek eredményeként több száz került bejegyzésre. Temérdek új vallási mozgalom, keresztyén színezetű szekták alakultak, nagy intenzitással hirdetve magukat. A tévelygőket, az Isten keresőket, gyorsan a hálójukba kerítették. Olyan közösségek is bejegyzésre kerültek, akiknek az Istenhez, valláshoz semmi közük nincs. A „szabad vallásgyakorlás” magával hozta a „szabad egyház építését”, amely jelenleg a fiatalok számára áttekinthetetlen. Az egyházak és vallások között sokan nem tudtak és tudnak különbséget tenni.

A kommunista diktatúra alatt felnőtt új generáció már nem a keresztyén erkölcsi nevelésben részesült. Korábban még a nemzedékről nemzedékre átadott vallás lényeges szerepet játszott, mert szabályozta az emberi magatartásokat. A rendszerváltoztatás előtti években, a vallásos nevelés hiánya miatt, a tradicionális vallási szokásokat már kevésbé tudták az utódoknak átörökíteni. A legújabb kutatási eredmények szerint² a 15-29 éves korcsoportúak 83%-a keresztyénnek tartja magát, de ebből 58%-uk nem jár templomba. Hívók közül a rendszeresen templomba járók mindösszesen 14%. (akik legalább havonta egy alkalommal, vagy többször elmennek) A hívek bizonytalanokká váltak a hitükben, az egyházat tisztelik, anélkül, hogy követnék.

A fiatalok gondolkodásmódját a szélsőséges liberális eszmék átformálták, átformálják. Többségük nem a keresztyén erkölcs szerint él. „Társadalmi norma” vette át a szerepet a korábbi egyházi, erkölcsi tanításokkal szemben, amely egyértelműen mutatja, az ateista ideológia társadalomra gyakorolt hatását. (Kábítószert-fogyasztás már az általános iskolás korban elkezdődik.)

Isten – haza – család ! Fiatalok többségénél szinte ismeretlen fogalom. A **hit** elhalványodott, migráció a **haza** fogalmát fellazította, és a **család** szétesése folyamatosan jelen van.

Ma a templomba járó családokban sem elítélendő a házasságnélküli együttélés. A tizenévesek körében, társadalmi normaként elfogadott lett a szexuális kapcsolatok kialakítása. Médiában ez a téma napi hírek közé tartozik, pozitív példaként illusztrálva mutatják be, (reklámozva) a „szabad szerelem” elfogadását, hogy ezáltal minél több fiatal válassza ezt a magatartásformát.

Idézet egy megyei napilapból:

„Ma már a fiatalok iskolás kapcsolataik során is egymásnál töltik az éjszakát. Sokan később is állandóan változtatják partnereiket, van, akinek félévente új párja van, s az előző mindig addig marad, míg a harmadik fel nem tűnik a színen.”

Amire a gyermek felnőtté cseperedik, lelkiileg kiégett, testileg pedig veszélyeztetetté válik.

És erőtlenné tettétek az Isten parancsolatját
a ti rendeléseitek által. (Mt 15: 6)

Nem véletlen, hogy korunk mentális népbetegségei közé tartozik a depresszió és a szorongás, mert a káros szenvedélyek, soha nem tapasztalt méreteket öltöttek. Pedig ha a jót és a rosszat szembeállítjuk egymással azt tapasztalhatjuk, hogy a rossz, bár hatalmas térhódítással győzelemre kerül mégis üres, semmit mondó! Csak a jóval kell összehasonlítani, aminek sajnos nincs reklámja.

Társadalom-kutatásban nem elhanyagolható kérdés a vallási nevelés hatásfokának a vizsgálata, hogy megállapíthassuk, milyen életfelfogások és viselkedési normák kísérik

² Ifjúság kutatás 2008. (Köpeczi)

azokat a fiatalokat, akik vallásosnak mondják magukat. Felfedezhetők-e különbségek viselkedéskultúrájukban, életfelfogásukban, mindennapjaikban, tanulmányukban. Vannak-e különbségek azok között, akik gyakorolják vallásukat, vagy csak vallásosnak mondják magukat?

A kutatás igazolta,³ hogy a vallásosság részben meghatározza a proszociális viselkedésformákat. Szolidabb az életvitelük, elégedettebbek és boldogabbak akik rendszeresen templomba járnak és Bibliát olvasnak. Mindennapi értékrendjüket a „szeretet és a békesség” képviseli, kiegyensúlyozott életűek, káros szenvedélyektől mentesek. Akik csak nagyünnepek alkalmával vesznek részt az egyházi szertartásokon, az életvitelük semmiben sem különbözik azoktól a fiatalokétól, akik nem tartoznak a hívők körébe.

Fontos lenne, hogy a keresztyén egyházak valóban szembenézzenek a múlttal, hogy missziós szolgálatuk által a felgyorsult szekularizációs folyamatot megfékezzék. A kutatások feltárták a keresztyén egyházaktól való eltávolodások káros hatását, ugyanakkor kevésbé ismeretes, hogy ezt a folyamatot elsősorban mi okozta.

A vallási individualizáció tovább fog növekedni, ha az egyházak hangosak a botrányoktól. A pedofil papok miatt bocsánatkéréstől visszhangzik a világ. Köztudott, hogy az egyházakat és a Vatikánt, kompromittálók hada vette és veszi körül. Akik elhivatottságból Istent választották, nem képesek ilyen viselkedésre!

Sajnos érthetetlen, hogy a Vatikán miért nem tárja fel a valódi igazságot? Miért nem attól hangos a sajtó, hogy leleplezi a kommunisták beépített ügynökeit, titkosszolgálat embereit, akiknek a botrányokozás volt a fő feladatuk, hogy lejárassák az egyházakat.

A botrányoktól sajnos a református egyházunk sem kivétel. Ilyenkor olyan érzésünk támad, mintha a békepapi akciók folytatódna. Békét hangoztatva és hirdetve, egyesek szándékosan a békétlenséget szítják. Nem az egyházak térítették meg az ateistákat, hanem általuk egyfajta elvilágiasodás vette kezdetét az egyházakban.

A Sátán álarcot öltve tévútra viszi az embereket. A művészet álcája mögé bújva, Krisztust gyalázó kiállítások sorozatát engedélyezték. Minden vallás védi a saját hitét, de keresztyén egyházaink szó nélkül hagyták Krisztus gyalázását, mert hangosan nem tiltakoztak. Pedig visszaemlékezhetnének, amikor a hatalmi diktatúra által kiadott körlevelekben még azt is meghatározták, hogy Jézus személyét nem megváltónak, hanem proletárnak kell beállítani, azt hangsúlyozva, hogy mezítláb és számárhátán közlekedett. Ha akkor nem mertek tiltakozni, ma meglehetnének.

Továbbiakban a kommunista diktatúra „sötét” akcióira, manipulációira szeretnék rátérni. A titkosszolgálatok a keresztyén egyházak elleni támadásokkal, sikeresen elérték a vallásos élet átalakulását egész Európában. Nagyon sok pénzt áldoztak a titkos ügynökök kiképzésére a hatékonyabb munka érdekében, amely a „vallás elhalását” célozta. A kommunizmus áldozatairól különböző elemzések látnak napvilágot, némelyek megpróbálják másképp magyarázni mindazt, ami megtörtént. Az ügynökkérdés ma is a kényes témák közé tartozik, mert a hálózat nem csak Magyarországot, és a volt szocialista országokat, hanem az egész világot átölelte. A titkosszolgálatok hálójában éltünk.

A bolsevik hatalom a szocialista országokon keresztül folytatta térhódítását. A KGB ezekben az országokban már a negyvenes évek végén kiépítette stabil ügynökhálózatát, amelynek egy erős bázisát, Magyarország képezte. Ügynökök hadát foglalkoztatták, és a hálózatukat folyamatosan bővítették.

A papokat és a hívőket reakciósnak bélyegezték, akiről azt terjesztették, hogy elavult ideológiát folytatnak. Rájöttek, hogy az egyházakat nem célszerű megszüntetni, hanem át kell formálni az ő képükre és hasonlatosságukra. Az ötvenes évek közepén az egyik ÁEH jelentésben olvasható, hogy „1955-ben végrehajtott beszervezések és a hálózat megtisztítása

³ „Diák ifjúság” kutatás (2003) (Köpeczi, Educatio, 2004.4.szám, p.699)

során jelentős minőségi változás állt be ügynökségünk összetételében. Eredményt értünk el az ellenséges gócbba való beépülésnél. 1954-hez viszonyítva 50%-kal növeltük a külföldön dolgozó ügynökségek számát. Sikeres beépüléseket hajtottunk végre a reakció egyes külföldi bázisaiba.” (Pl. a bécsi Pázmáneumban)

Magyarország a többi szocialista országhoz képest élenjárt a társadalom átnevelésében. A szakemberek sokaságát vették igénybe a különböző koncepciók megtervezéséhez és kivitelezéséhez a hitélet visszaszorítása érdekében. A hazánkban működő ÁEH elnöke, nemzetközi értekezletet hívott össze a többi szocialista országban működő Állami Egyházügyi Hivatal vezetői és munkatársai részére. Erre a találkozóra először 1957-ben Budapesten került sor, melynek célja, a hitélet elhalásának felgyorsítása, a felmerült problémák megbeszélése és a nemzetközi propagandaszövegek egységesítése volt.

Az ügynököket kiképezték a „sötét” akciókra, hogy jól tudják alkalmazni az un. „legenda fogalmát”. (Vagy is jól tudjanak hazudni)

„SÖTÉT” HÍRSZERZÉS (ügynök kiképzése)

- A konspiráció és a legenda fogalma, a számunkra végzett feladatok fedése.
- Kapcsolatépítés, kutatás, tanulmányozás módjai és szempontjai. A kiválasztás, megismerkedés és a folyamatos kapcsolat megteremtése, ezek feldolgozása, tippek, hírforrások.
- Objektumfeldolgozás.
- Az információszerzés módszerei. A sötét hírszerzés fogalma és fogásai.

Számukra létkérdés volt, hogy a keresztyén ellenes ideológiájukat ott is terjesszék, ahol azt agresszióval nem tudták érvényesíteni. Szinte minden jelentésükben olvasható, „Ahol nem lehet frontálisan támadni, meg kell próbálni belopózni”. További jelmondatuk volt, a „hosszú távú taktika a fellazítás” mert a különböző elemzésekben megállapították, hogy csak lassan lehet elérni a társadalmak átalakulását, keresztyén Európa fellazítását.

A munkájukat mindvégig a sötét akciók jellemezték. Ebből eredően titkos hírszerzőket, ügynököket „mesterségesen disszidáltattak”, akik hitelesen eljátszották, hogy a kommunisták üldözik őket. Előzőleg alapos kiképzésben részesültek, a legapróbb részletekig megtervezték

a munkájukat. Magatartásukra vonatkozóan mindent előírtak számukra, amit szigorúan be kellett tartaniuk.

„Mesterségesen” disszidáltatott ügynök

Célkitűzés:

Közvetlen: Eljutni Innsbruckba, ott elhelyezkedni és jól beleilleszkedni a környezetbe, régi barátságokat felújítani, újakat szerezni. /Környezettanulmány./ Kapcsolatok kiépítése.

Későbbi: Eljutni a Vatikánba.

Magatartás:

Tökéletes papi élet! Nagyon szerénynek kell lenni, barátságosnak az emberekkel szemben. Jószíviúen segíteni. A szerénység nyilatkozzék meg főképpen az életstílusban. Ez egyébként hozzátartozik az ideális papi élethez. Nagyon óvatosnak lenni az emberekkel szemben. Csak a teljesen biztosban szabad megbizni.

Az elveket soha sem adjuk fel. Soha sem szabad elfelejteni, hogy "idefelé" semmiféle kapcsolat nincsen! Akármi történik is, ezt soha, semmi körülmények között nem szabad elismerni.

A katolikus egyházba épített ügynöknek az előre kijelölt útvonalon (1957-ben) kellett átsétálnia az Osztrák határon. Ausztriából küldött jelentésében beszámolt arról, hogyan tette hitelessé, elhíhetővé üldöztetését. A sárban jó pár kúszást, hasalást végzett, hogy bepiszkítsa ruháját azt a látszatot keltve, hogy a határon elakarták fogni, üldözték. A BM. által kitalált történeteket kellett eljátszania a befogadó országban a rendőrségi kihallgatások során, majd a „valódi” emigránsok bizalmába férközött, akiket folyamatosan megfigyelt.

Ebben az esetben az ügynöknek a tökéletes papi életet kellett eljátszania. Kihangsúlyozták, hogy soha semmilyen körülmények között nem szabad elismernie, hogy „ügynök” aki a titkosszolgálatnál kapcsolatban áll.

A kommunista hatalom a hatvanas években hatalmas színpátra kezdett. Enyhülési politikát színelve, vallásszabadságot hangoztatva, az ügynökhálózatukon keresztül már sikeresen beépültek az egyházakba. A háttérben rengeteg pénzt fordítottak konspiratív munkára, megfigyelésekre és az un. reakciós emigránsok lejáratására. Azok a személyek akik a keresztyén értékeket képviselték, csak reakciós jelzőt kaphattak. Lojálisak, csak azok voltak, akiket szolgálatukba tudtak állítani és nem bíralták a kommunista rendszert.

A fellazító tevékenységük egyre intenzívebben alakult szerte a világban, melynek eredményeként a liberális irányzat kezdett megerősödni az egyházakban is. Az emigráció elleni provokációk, folyamatosak voltak.

Az ellenséges emigráció elleni akcióink során a nyugat-német lapokban leleplező cikkeket jelentettünk meg, melyek hozzájárultak, hogy a bonni hatóságok jelentős mértékben csökkentették az emigráns szervezetek anyagi támogatását, egyes jobboldali emigráns vezetők pedig visszavonultak a politikai tevékenységtől.

A 1960-as évek végén már nagyon szilárd alapokon állt az országunkban a kiépült titkosszolgálat. 1967-ben Andropov a KGB elnöke, egyben Kádár János jó barátja, Budapesten tartotta a konferenciáját a szovjet blokk, hírszerző szervek vezetőinek arról, hogy miként lehet nézeteltéréseket, konfliktusokat, bizalmatlanságot előidézni a beszivárogtatott ügynökök által, a nyugati egyházakban. Utasításokban adták, hogy lejáratási kampányt kell folytatni az emigrációban élő reakciós papok körében. A szovjet, bolgár, csehszlovák a lengyel, és az NDK szervekkel egyeztetve, akciósorozatot indítottak.

A politikai rendőrségnek különböző „speciális” feladatokat kellett végrehajtania, amit a moszkvai központban adtak parancsba.

A hetvenes és nyolcvanas években, karban tartották, növelték és korszerűsítették a külföldön foglalkoztatott hálózatokat. A következő két dokumentumrészlet szemlélteti a fedőnevek használatát.

Részlet, az 1977 évi összefoglaló jelentésből

1./ A működő hálózatok felsorolása és terület szerinti elhelyezkedése:

Külföldön foglalkoztatott hálózatok:

BRAUN FRANZ TM	Olaszország
SALZNER RICHARD HTM	Svájc
ISMAY BOWER TM	Ausztria
BLANC HÜ	Olaszország
MAINE RUDOLF HÜ	Olaszország
ENGEL HÜ	Olaszország
KIMMEL HÜ	Olaszország
KRAMMER HÜ	Olaszország
LESAGE HÜ	Brazília , pihentetve.

A hálózatokat, összekötőket, ügynököket, megfigyelt személyeket, de még az objektumokat is különböző fedőnevekkel látták el.

Fedőnével ellátott, telepítésre előkészített jelöltek (1977)

2./ Beszervezésre vagy telepítésre előkészített jelöltek:

Külföldi jelöltek:

HEINE	/Római rezidentura/
BERTOLD	/Római rezidentura/
BÖHM	Központ
HUGGINS	/Ausztria, beszerzése hazai bázison előkészítve/

Telepítési jelöltek:

LÓNYAI	/NSZK irányába/
CSONGRÁDI	/megfelelő lehetőség kialakítása után Germanicumba kívánjuk bejuttatni./

A különböző területekről küldött jelentéseket mindig összesítették és értékelték, majd meghatározták a további feladatokat.

Rezidentúráktól kapott jelentések statisztikája (1977)

Római rezidentura által felterjesztve:	546
felhasználható:	461
nem használható:	85
Bécsi rezidentura által felterjesztve:	17
felhasználható:	7
nem használható:	10
Párizsi rezidentura által felterjesztve:	2
felhasználható:	2

A rezidenturák által megküldött információk száma tartalmazza a hírszerzőtiszték önálló értékelését és a hivatalos kapcsolatoktól "sötét" uton szerzett információkat.

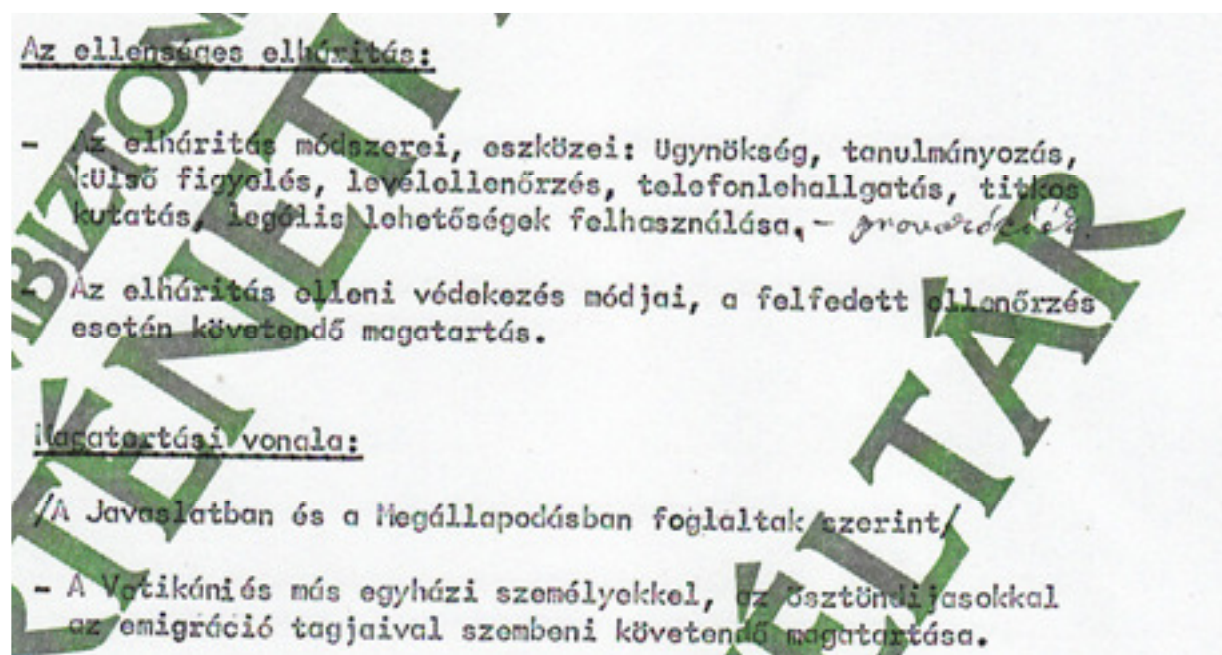
Beszervezéskor az ügynökökkel aláírtak egy nyilatkozatot és beléjük sulykolták, hogy senkinek nem tárhatják fel titkos munkájukat, mert az szigorú államtitok! (Talán nem véletlen, ha jelenleg valakiről kiderül ügynökmúltja, a végtelenségig tagadja.)

A legszigorúbb államtitok

- Az állambiztonsági szervekhez fűződő titkos kapcsolattartól soha senkinek semmilyen körülmények között nem beszélhet, azt gondosan leplezze és a legszigorúbb államtitokként kezelje.
- Titkos együttműködésre célzó esetleges gyanúsítást, provokációt határozottan utasítsa vissza és azt azonnal közölje kapcsolattartójával.

A kiképzés során a szakmai ismeretek elsajátításánál, a kijelölt személy megfigyelésének finom módszereit gyakorolták, a levél ellenőrzésétől kezdve, a telefonlehallgatásig, különböző provokációk megszervezéséig.

Szakmai ismeretek, feladatok fedése

Kevés szó esik jelenleg az SZT tisztéről, akik hivatalosan a BM állományában voltak, de titkos küldetéssel különböző munkahelyekre telepítették őket. Nem csak az országunkat, hanem az egész világot behálózták, mindenhol jelen voltak. Felmérték a beépítendő személy alkalmasságát, hogy milyen területen tudják foglalkoztatni. Az egyházakba delegáltak, elvégeztették a teológiát, akiknek a fő feladata a bomlasztás, a teológiai tézisek átformálása, és az igehirdetések megváltoztatása volt.

Az egyházakat körülvevő hálózat mindenre kiterjedt.

Kioktatták őket a megfigyelések titkos módszereinek alkalmazására, provokációkra, védekezésekre. Munkájukat röviden az alábbiakban lehet összefoglalni.

- Egyesek csendben, információt gyűjtöttek a kijelölt személyekről, vagy objektumról.
- Másoknak az volt a feladata, hogy már a teológián, provokatívan bírálják a kommunizmust, a marxista-leninista ideológiát. Így, az ügynök az un. reakciós

jobboldali körök bizalmába férközött, és jelentéseket küldött a megfigyelt gondolatairól, beszélgetéseiről. A hatóságok ezáltal értesültek, hogy kit kell megbüntetni, elhurcolni, letartóztatni.

- A későbbiek során a terrort, álca mögé bújtatták. A háttérből a legkülönbözőbb módon, provokatív módszerekkel járatták le a kijelölt személyeket. (Gyakorlatilag ellehetetlenítették a környezetükben.) Voltak, akiket az egyetlen kincsüktől fosztottak meg, amit úgy hívnak, hogy „becsület”. A provokátoroknak a legtökéletesebb papi életet kellett eljátszani a világ felé.
- Természetesen előfordult ennek az ellenkezője is, amikor erkölcstelen életet kellett mutatniuk. Ilyenkor mondták fennhangon, „no látjátok, a papok sem különbek”!

A kommunista hatalom, már a nyolcvanas évek közepén készült, az ország gazdasági szerkezetének átalakítására. Rendszerváltásra lett volna szükségünk ahhoz, hogy valóban felszámoljuk a múltat, de 1989-90-ben csak rendszerváltoztatás történt. Az MSZMP utódpartja az MSZP lett, tehát nem felszámolták, hanem átnevezték a kommunista pártot.

A kompromittáló dokumentumok sokaságát a KGB Moszkvába szállította. Az akkori titkosszolgálat az iratokat továbbra is államtitokként kezelte, a megfigyeléseket nem hozták nyilvánosságra. Köztudott, hogy rengeteg irat megsemmisítésre került, a hálózat emberei pedig továbbra is államtitoknak tartották „ügynök” múltjukat. Az iratok eltüntetése a rendszerváltoztatás után tovább folytatódott. Végvári József rendőr őrnagy, 1989 decemberében a tömeges iratmegsemmisítésre hívta fel a figyelmet, amiből komoly kellemetlensége származott. Államtitoksértés vétsége miatt felfüggesztették az állásából.

A hivatalos átvilágítás még húsz év után is a kényes témák közé tartozik, mert egymás mellett élnek az üldözők és az üldözöttek.

Elkezdődött az egyházakban az ún. átvilágítás, mégsem a bocsánatkérésektől hangos a média, hanem a megbocsátást hangoztatják fennhangon az egyházak illetékesei. Előfordult a témában egyetlen előadáson belül, hogy megszámlálhatatlanul sulykolták a hallgatóságba, hogy „meg kell bocsátanunk”, azután számtalan Biblia idézetre hivatkoztak, hogy a keresztyéneknek miért kell megbocsátaniuk. A katolikus egyházban is az átvilágítással összefüggésben hangoztatják, hogy ne uralkodjon senkiben a gyűlölet. Úgy látszik, hogy a bűn feltárása során, nem a keresztyén értékek a fontosak, hanem a „kollektív bűnösség” tudatát sulykolják mindenkibe.

Ettől, kollektívan lehet olyan érzésünk, hogy mindannyian bűnösök leszünk, ha ügynökkérdésben meg merünk szólalni.

Hogy lehet gyűlöletről, békétlenségről beszélni, amikor a gyűlölet soha nem az üldözötteket, hanem az üldözőket jellemezte. Erre számtalan példát tudnék felsorolni.

Az ügynökök többsége ma is hősként szerepel és sajnálatja magát. Számukra jelenleg is érthetetlen, hogy nekik miért kellene, bocsánatot kérniük! Szerintük, a hazájukat és egyházukat szolgálták. Azt hangoztatják, hogy az áldozatos munkájuknak köszönhető, hogy megmentették a keresztyén egyházakat. Csak elfelejtik hozzátenni, hogy annak a kommunista rendszernek voltak a támogatói és kiszolgálói, akik több mint százmillió embert meggyilkoltak. De azzal sem dicsekednek, hogy általuk sikerült átformálni az ezeréves keresztyénységünket.

Ugyanakkor elfelejtették, hogy 1989. decemberben a Református Zsinat nyilatkozatot adott közre?

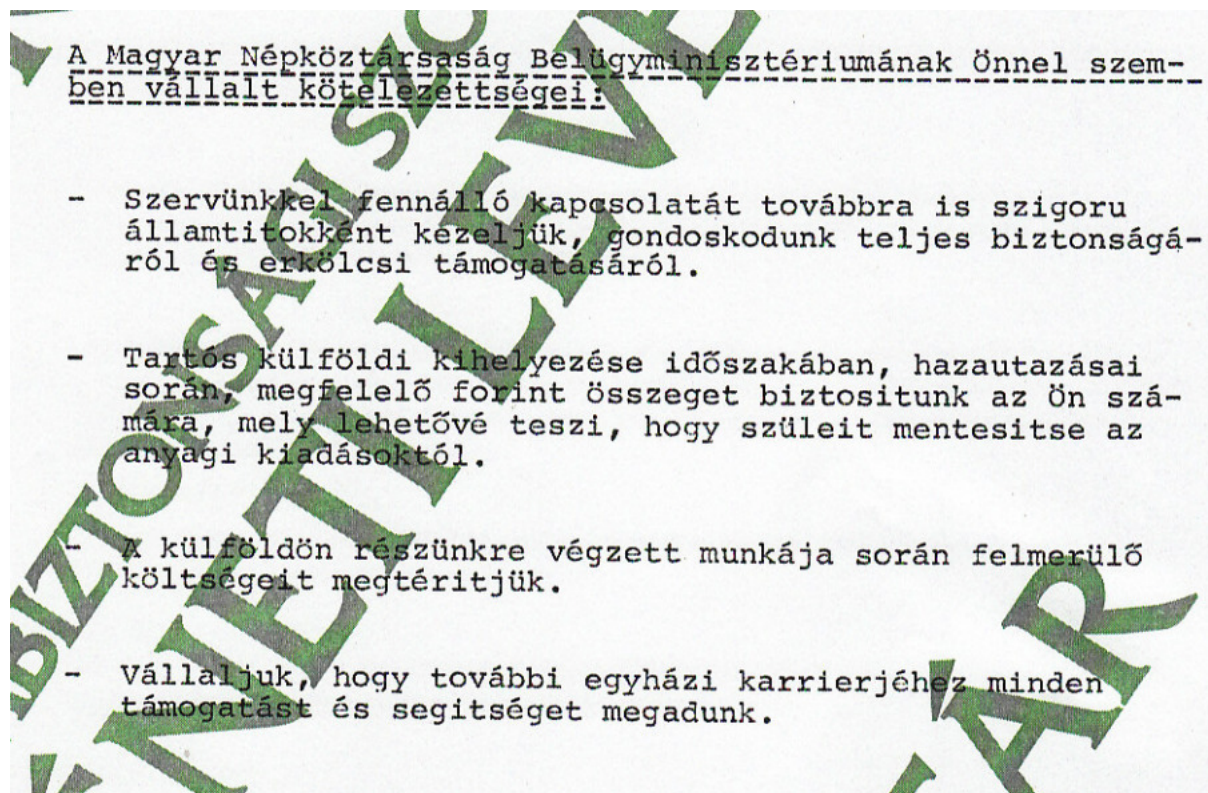
„A Zsinat bűnbánattal ismeri el, hogy sok esetben az egyházi hatóságok és tisztségviselők okozói voltak olyan szenvedéseknek, amelyek azokat a szolgatársaikat sújtották, akik Isten Igéjéhez, annak hirdetéséhez és az aszerinti élethez ragaszkodtak...”

Az ügynökök mégsem árulóknak, besúgóknak tartják magukat, hanem hősöknek. Azt akarják mindenkiel elhitetni, hogy tulajdonképpen mártírok voltak, akiket kihasznált a hatalom. Ezek szerint, felesleges volt a Református Zsinat által megfogalmazott bűnbánat? A vétekesek nem csak az áldozatoktól, de még Istentől sem kértek bocsánatot.

Nem gondolhattuk, hogy akiket a múlt században még besúgóknak, árulóknak tartottunk, a XXI. században hősök lehetnek.

Ugyanakkor nem csak hazafias meggyőződésből végezték a sötét munkájukat, mind ahogy azt egyesek állítják, hanem pénzért és igazságtalan előnyökért.

ÖSZTÖNDÍJAS ÜGYNÖK

Ezek után feltehetjük a kérdést, hogy kiket nevezhetünk ügynököknek, besúgóknak?

Felmenthető-e azok a személyek az ügynöki tevékenység vádjá alól, akikről a BM. feljegyzéseiben az olvasható, hogy beszerzésük sikertelen volt. Ugyanakkor a dokumentumok sorozata arról árulkodik, hogy profi ügynöki tevékenységet végeztek. Jelentéseik éppen az ellenkezőjét bizonyítják, mégsem fognak az ügynöki névsorban szerepelni. Az átvilágítás egyesek tisztára mosását fogja eredményezni, mert sok egyházi személy ügynökmúltját feltárják ugyan, de még több személyét nem, amelynek több oka van:

- Ha az un. „6-os karton” amely az illető beszerzését igazolja megvan, de a jelentések hiányoznak, büszkén hivatkozhat az átvilágított személy arra, hogy ő jelentéseket nem készített senkiről, tehát senki ne vádaskodjon!
- Nincs 6-os karton, mert ők már akkor rafinált módon átlátták, hogy semmit sem szabad aláírni, csak jelenteni, ami általában szóban történt. (De arra is volt példa, hogy valaki írásban adott jelentést.)
- A kiküldött ösztöndíjasok minden adata megtalálható a BM nyilvántartásban, sőt még az is, (ahogy láttuk,) hogy milyen területre küldték ki őket. Fedezték a költségeiket, és biztosították az egyházi karrierjüket. Az átvilágítás mégsem fogja a valóságot tükrözni.

Tapasztalhatjuk, hogy ha az átvilágító bíróság hivatalosan megállapította a személy érintettségét, a volt ügynökre még sem a bűnbánat, hanem a védekezés jellemző.

Általában arra hivatkoznak, hogy a hatalom, zsarolással kényszerítette együttműködésre őket.

De kiket tudtak zsarolni?

- Akiknek valami titkolni valójuk volt és nem akarták, hogy kiderüljön róluk.
- Az ártatlanul elítélt, bebörtönzött rabokat, akik közül csak néhányat tudtak beszervezni. (De még őket sem tarthatjuk mártíroknak, mert sokkal többen voltak közülük azok, akik semmiféle együttműködést sem vállaltak az akkori hatalommal.)

Akik azt állítják, hogy aláírták a beszerzésüket, de ők mégsem jelentettek, az nem igaz. Aki aláírt az jelentett, ha nem írásban, akkor szóban.

Gulyás Lajos leveli lelkipásztort az 1956-os forradalom elbukása után ártatlanul halálraítélték, pedig életet mentett. A vádlottak padján bátran kiállt a hitéért. „A látható egyház itt él a földön, ezért a társadalmi életben a lelkésznek, ilyen értelemben politikai hivatása is van. Ha a kormány olyan törvényt hoz, amely az embert az Istennel szembeállítja, akkor azt kell tenni, amit az Isteni törvény mond.”

Voltak, akik meghaltak Krisztus követése miatt és voltak, akik karriert építettek Krisztus elárulásával.⁴ (1957-ben az egyházi vezetők, tiltakozás helyett inkább a kitüntetésüket vették át a gyilkos hatalomtól.)

Az egyházakba működtetett ügynökök számára többet ért a pénz és a karrier, mint Krisztus követése.

A hivatalos felelősségre vonás minden területen (nem csak az egyházakban) az un. rendszerváltás után elmaradt. A BM által beépült SZT tisztek, ügynökök minden területen dolgoztak, mégis csak a történelmi egyházak szorgalmazzák a hivatalos átvilágítást, amely nem fog mást eredményezni ebben a formában, csak a további sorvadást.

Végezetül, eredményes munkájukhoz Isten áldását kérem, sok erőt kívánok a további szolgálatukhoz.

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővölködjetek reménységben a Szent Lélek ereje által.”

(Róma 15, 13)

Köszönöm a figyelmüket.

⁴ Köpeczi, Az ÁEH tevékenysége, Akadémiai Kiadó, 2004. p.115